

ΛΟΓΟΣ

Σ

THE ART OF SCIENTIFIC MIND

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

WITH PROCEEDINGS OF THE INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE

**PUBLIC COMMUNICATION IN SCIENCE: PHILOSOPHICAL,
CULTURAL, POLITICAL, ECONOMIC AND IT CONTEXT**

MAY 15, 2020 • HOUSTON, USA

VOLUME 4

DOI 10.36074/15.05.2020.v4
ISBN 978-0-208-87341-5

EUROPEAN
SCIENTIFIC
PLATFORM

ΛΟΓΟΣ

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

WITH PROCEEDINGS OF THE INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE

**«PUBLIC COMMUNICATION IN SCIENCE:
PHILOSOPHICAL, CULTURAL, POLITICAL,
ECONOMIC AND IT CONTEXT»**

MAY 15, 2020

VOLUME 4

Houston • USA

UDC 001(08)
P 97

<https://doi.org/10.36074/15.05.2020.v4>

Chairman of the Organizing Committee: Holdenblat M.

*Responsible for the layout: Kazmina N.
Responsible designer: Bondarenko I.*

P 97 Public communication in science: philosophical, cultural, political, economic and IT context: Collection of scientific papers «ΛΟΓΟΣ» with Proceedings of the International Scientific and Practical Conference (Vol. 4), May 15, 2020. Houston, USA: European Scientific Platform.

ISBN 978-0-208-87341-5
DOI 10.36074/15.05.2020.v4

Papers of participants of the International Multidisciplinary Scientific and Practical Conference «Public communication in science: philosophical, cultural, political, economic and IT context», held in Houston, May 15, 2020, are presented in the collection of scientific papers.

The conference is included in the catalog of International Scientific Conferences; approved by ResearchBib and UKRISTEI (Certificate № 268 dated 19 March 2020); certified by Euro Science Certification Group (Certificate № 22151 dated 17 April 2020).

Conference proceedings are publicly available under terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0).

Bibliographic descriptions of the conference proceedings are indexed by CrossRef, ORCID, Google Scholar, ResearchGate, OpenAIRE and OUCI.

UDC 001 (08)

ISBN 978-0-208-87341-5

© Participants of the conference, 2020
© Collection of scientific papers «ΛΟΓΟΣ», 2020
© European Scientific Platform, 2020

[2] Лушнікова, О. & Шершенюк, О. Дистанційна форма навчання: переваги та недоліки: матеріали І Всеукраїнської науково-практичної конференції «Дистанційна освіта: реалії та перспективи» (с. 43-46). 12 грудня, 2018, Харків, Україна: ХНПУ імені Г. С. Сковороди.

DOI 10.36074/15.05.2020.v4.15

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ: ІННОВАЦІЇ НА РИНКУ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ

ORCID ID: 0000-0002-6650-0126 **Ткачова Наталія Миколаївна**
д-р наук з держ. упр., професор, завідувач кафедри інформаційних і комунікативних технологій бізнес освіти
Національний авіаційний університет

ORCID ID: 0000-0002-8100-5350 **Казанська Олена Олександрівна**
канд. наук з держ. упр., доцент, доцент кафедри інформаційних і комунікативних технологій бізнес освіти
Національний авіаційний університет

ORCID ID: 0000-0002-6487-2225 **Шевцова Ольга Олегівна**
канд. економ. наук, доцент кафедри інформаційних і комунікативних технологій бізнес освіти
Національний авіаційний університет

УКРАЇНА

Анотація. В роботі розглянуто необхідність впровадження інноваційних технологій в систему світи України. Визначено, що дистанційна освіта є найбільш ефективною формою навчання в сучасних умовах.

Формування ринкових відносин в економічному житті не могло не торкнутися такої найважливішої сфери життя суспільства, як освіта, оскільки освітня сфера охоплює найширший спектр соціально-економічних процесів і явищ.

У сучасних умовах знання та інформація стають головними ресурсами та джерелом багатства як окремого індивіда, так і держави в цілому. Конкурентоспроможність економіки країни визначається сьогодні не обсягом природних чи виробничих ресурсів, а насамперед інтелектуальним потенціалом, здатністю генерувати нове знання. Ці суттєві зміни обумовлюють виокремлення освіти як вищого пріоритету у системі державних цілей. Саме рівень розвитку ринку освітніх послуг у країні є одним з визначальних показників її конкурентоспроможності.

Сучасний соціально-економічний розвиток суспільства вимагає використовувати нові інноваційні методи та технології навчання. Освіта стає головним засобом соціальних змін без порушення структури економічного фундаменту. Інвестиції в освіту стають важливим чинником економічного і соціального прогресу (існує пряма залежність між рівнем освіти та продуктивністю праці людини).

На думку, Бистрова Ю. В., дефініція «інноваційні методики викладання» є полікомпонентним, оскільки об'єднує всі ті нові й ефективні способи освітнього процесу (здобуття, передачі й продукування знань), які, власне, сприяють інтенсифікації та модернізації навчання, розвивають творчий підхід і особистісний потенціал здобувачів вищої освіти [1].

Сьогодні інновації в галузі освіти поділяють на:

- психолого-педагогічні – нововведення в навчальний, виховний, управлінський процес;
- науково-виробничі – комп'ютерні та мультимедійні технології;
- соціально-економічні – правові, юридичні та економічні нововведення.

В свою чергу інноваційні технології у вищому навчальному закладі характеризують, як технології, що засновані на нововведеннях: організаційних (пов'язаних із оптимізацією умов освітньої діяльності), методичних (спрямованих на оновлення змісту освіти та підвищення її якості); які дозволяють:

- студентам: ефективно використовувати навчально-методичну літературу та матеріали; засвоювати професійні знання; розвивати проблемно-пошукове мислення; формувати професійне міркування; активувати науково-дослідницьку роботу; розширювати можливості самоконтролю отриманих знань;

- викладачам: оперативну оновлювати навчально-методичну літературу; впроваджувати модульні технології навчання; використовувати імітаційні технології навчання; розширювати можливості контролю знань студентів;

- у цілому: удосконалювати якість наявних технологій підготовки спеціалістів [2].

Найбільш популярним інноваційним методом навчання, який дозволяє використовувати нові технології викладання є дистанційне навчання.

Перший заклад дистанційного навчання – Берлінський інститут вивчення іноземних мов, було створено у 1856 році. Навчання в ньому відбувалося за перепискою, яке отримало назву «Corresponding learning». В цей же період (1892 рік) у каталозі заочних кореспондентських курсів Університету штату Вісконсін (США) вперше вживається термін distant education (дистанційне навчання). Цю дату деякі дослідники вважають роком народження дистанційного навчання.

Поряд із традиційним навчанням в університетах створюються структури дистанційного (заочного) навчання, розробляється педагогічна логістика його навчального процесу. Відбувається юридичне визнання цієї форми навчання шляхом підтвердження студентами набутої кваліфікації і отримання офіційних документів про освіту.

Технології змінюють життя і можливості отримання інформації. Кількість інформації постійно збільшується, що створює проблеми її переробки. Але як відмічає Клей Ширкі: «Немає інформаційного перевантаження, є погані фільтри». Відкритість програмного забезпечення впливає на організаційні засади освіти і поширюється використання відкритих освітніх ресурсів (під егідою ЮНЕСКО), що дозволяє залучити до навчального процесу широкі верстви населення. Навчання стає масовим і вже нікого не дивує наявність в мережі великої кількості масових відкритих онлайн курсів (МООС), наприклад, Прометеус [3].

Сучасний розвиток технологій змінює діяльність людини у суспільстві, зникають одні професії, виникають інші. Наприклад, робочі навички 2020 р. будуть такими: неординарне мислення; соціальний інтелект; інноваційне та

адаптивне мислення; міжкультурна компетентність; алгоритмічне мислення; уміння фільтрувати зайву інформацію; уміння працювати з сучасними медіа; уміння працювати віддалено. Ці навички потрібні і у теперішній час, але у 2020 році відсоток робітників з такими навичками повинен бути набагато вищим.

Тому повинна змінюватись і освіта, в якій повинна бути переосмислена роль викладача, відбулися зрушення до глибокого навчання, приділяється увага відкритим освітнім ресурсам.

На початку XXI століття чисельність закладів дистанційного навчання різних типів у світі перевищила 1100. В окремих країнах (Китай, Латвія, Нідерланди, Алжир, Великобританія, Туреччина та ін.) від 10 до 25% студентів отримують освіту у закладах дистанційної освіти [4].

Ще донедавна навчанню на відстані відводилося другорядне місце, проте сьогодні дистанційне навчання стало розглядатися як найефективніший засіб забезпечення безперервної освіти, що знайшло своє відбиття у формуванні цілеспрямованої державної освітньої політики України, закріпленої в законах України «Про вищу освіту» та «Про Національну програму інформатизації», Концепції розвитку дистанційної освіти в Україні, «Положенні про дистанційне навчання».

Дистанційне навчання, має такі позитивні характеристики:

- гнучкість - можливість викладення навчального матеріалу конкретної дисципліни з урахуванням підготовки і здібностей здобувачів освіти;
- актуальність - можливість впровадження найновітніших інноваційних педагогічних, психологічних, методичних розробок;
- зручність - можливість навчання у зручний час, у певному місці,
- здобуття освіти без відриву від основної роботи, відсутність обмежень у часі для засвоєння навчального матеріалу;
- модульність - виокремлення матеріалу на функціонально завершені теми, які вивчаються у міру засвоєння і відповідають здібностям окремого здобувача освіти або групи в цілому;
- економічна ефективність - дистанційне навчання є дешевшим, ніж традиційне, оскільки ефективніше використовуються навчальні приміщення, полегшується коригування електронних навчальних матеріалів і доступ до них;
- раціональність – можливість одночасного використання значного обсягу навчальної інформації великою кількістю здобувачів вищої освіти;
- інтерактивність – активне он-лайн спілкування між студентами групи і викладачем, що значно посилює мотивацію до навчання, поліпшує засвоєння навчального матеріалу;
- діагностичність - більші можливості контролю якості навчання, які передбачають проведення дискусій, он-лайн чатів, форумів, використання засобів самоконтролю, відсутність психологічних бар'єрів при спілкуванні;
- географічна необмеженість - відсутність географічних кордонів для здобуття вищої освіти, у різних навчальних закладах світу є можливість вивчення різних курсів.

Дистанційне навчання дає змогу впроваджувати інтерактивні технології викладання матеріалу, здобувати повноцінну вищу освіту або підвищувати кваліфікацію і має такі переваги, як гнучкість, актуальність, зручність, модульність, економічна ефективність, інтерактивність, відсутність географічних кордонів для здобуття освіти.

На практиці використовується вже три покоління дистанційної педагогіки, як три рівня навчання: когнітивістська / біхевіористська, яка сформувалась до

2000 р., соціальна конструктивістська (2000 – 2008 рр.) та коннективістська, яка з'явилась після 2008 р. і зараз знаходиться у стадії формування.

Проведений аналіз можливості впровадження дистанційного навчання дозволив визначити такі категорії здобувачів вищої освіти, що зацікавлені в такій формі навчання:

- здобувачі, які бажають отримати другу вищу освіту;
- здобувачі, які за сімейними обставинами (декретна відпустка, тощо) не можуть відвідувати аудиторні заняття;
- здобувачі, які за умовами праці перебувають тривалий час за межами України або на тимчасово окупованій території;
- громадяни України, які тимчасово або постійно проживають за її межами;
- здобувачі освіти з особливими потребами;
- сьогоднішня виявила ще одну категорію – здобувачі вищої освіти в умовах карантину [5].

Останніми роками, найбільшого поширення набуло середовище LMS Moodle, яке надає можливість представити дистанційний курс за темами або планувати діяльність студента потижднево. Середовище передбачає різноманітні види діяльності: форуми, завдання, тести, опитування, семінар, відеоматеріали, чат тощо. До виконання завдань рекомендується створювати або використовувати готові відеоматеріали.

Висновки. Наприкінці відзначмо, що, структура й сутність інноваційного освітнього процесу відповідає характеру і швидкості соціальних змін у суспільстві, а сучасний зміст освіти має орієнтуватися на використання інформаційних технологій, поширення інтерактивного, електронного навчання з доступом до цифрових ресурсів та інтелект-навчання для майбутнього.

Список використаних джерел:

1. Бистрова, Ю. В. (2015). Інноваційні методи навчання у вищій школі України. *Право та інноваційне суспільство*, (1), 27-33.
2. Берестова, А. (2015). Інноваційні технології та методи навчання у професійній освіті. Вилучено з <http://nadoest.com/innovacijni-tehnologiji-ta-metodi-navchannya-u-profesijnij-osv>
3. Кухаренко, В. (2016). Дистанційне навчання для керівників. Вилучено з <http://kvn-e-learning.blogspot.com/2016/07/blog-post.html>
4. Дистанційне навчання (досвід проведення педагогічного експерименту у Полтавському університеті економіки і торгівлі) (2015). Вилучено з http://el.puet.edu.ua/sites/default/files/book_el.pdf.
5. Ткачова, Н. М. & Казанська, О. О. (2020). Дистанційне навчання як дієвий інструмент державного управління в сфері освіти. *Зб. наук. праць міжнародної науково-практичної конференції «Les tendances actuelles de la mondialisation de la science mondiale collection de papiers scientifiques «ΛΟΥΓΣ»*. 03 квітня, 2020, Монако: МСО.